

§ 125.

L h ů t y.

Ustanovení § 122 o lhůtách platí obdobně i pro jiné lhůty stanovené v části druhé tohoto nařízení.

Č Á S T T Ř E T Í.

Z á v ě r e č n á u s t a n o v e n í.

§ 126.

(1) Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1926, vyjímajíc ustanovení o výplatě služebních platů pomocným řemeslníkům při překážkách vzniklých nemocí, úrazem nebo policejními zdravotními předpisy a ustanovení o nemocenském pojištění pomocných řemeslníků podle zákona č. 221/1925 Sb. z. a n., která nabývají účinnosti od prvního dne měsíce následujícího po vyhlášení tohoto nařízení.

(2) Zrušují se jím:

a) nařízení ministerstva pošt a telegrafů ze dne 11. března 1919, č. 2012/II z r. 1918, ze dne 15. října 1919, č. 38890-II, ze dne 18. února 1920, č. 2418/II, a vládní nařízení ze dne 28. března 1923, č. 64 Sb. z. a n.,

b) nařízení ministerstva pošt a telegrafů ze dne 14. dubna 1919, č. 7215/II, s výjimkou ustanovení, jež ve smyslu §§ 34 až 36 zůstávají v platnosti potud, pokud vládou nebude předmět, o němž jednájí, upraven jinak, dále výnos ministerstva pošt a telegrafů ze dne 17. března 1920, č. 11541/II, jakož i vládní nařízení ze dne 28. března 1923, č. 65 Sb. z. a n.

§ 127.

(1) Personální opatření učiněná v době od 1. ledna 1926 do vyhlášení tohoto nařízení zůstávají v platnosti a sluší je uvést ode dne jejich účinnosti v soulad s ustanoveními tohoto nařízení. Při tom budiž postupováno podle obdoby ustanovení části první, díl III, a části druhé, díl V.

(2) Dokud nebude schválena systemisace míst podle tohoto nařízení, je přípustno jakékoliv personální opatření, které předpokládá systemisaci míst, jen se schválením vlády k souhlasnému návrhu ministerstva pošt a telegrafů a ministerstva financí.

(3) Ustanovení tohoto nařízení se nevztahuje na dělmistry, montéry, pomocné montéry, dále garážní a dílenské mistry, řidiče

vozů a dílenské zřízence, kteří byli podle § 16 zákona č. 286/1924 Sb. z. a n., přeloženi do trvalé výslužby nebo propuštěni, jestliže byli nejdéle do vyhlášení platového zákona písemně vyrozuměni podle obdoby ustanovení § 13, odst. 3, zákona č. 286/1924 Sb. z. a n. Jejich služební a platové poměry se řídí předpisy platnými do dne účinnosti tohoto nařízení.

(4) Toto nařízení provede ministr pošt a telegrafů v dohodě se zúčastněnými ministry.

Švehla v. r.

Černý v. r.

Dr. Spina v. r.

Dr. Engliš v. r.

Dr. Srdínko v. r.

Dr. Hodža v. r.

Udržal v. r.

Dr. Mayr-Harting v. r.

Šrámek v. r.

Dr. Peroutka v. r.

Dr. Tiso v. r.

Najman v. r.

Dr. Nosek v. r.

Dr. Gažík v. r.

17.

Vládní nařízení

ze dne 5. března 1927

o úpravě služebních a platových poměrů
poštovních expedientů, poštovních pomocníků
a poštovních posílů.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 210 zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb. z. a n., o úpravě platových a některých služebních poměrů státních zaměstnanců (platového zákona):

Č Á S T P R V Á.

P o š t o v n í e x p e d i e n t i.

§ 1.

P o j e m.

(1) V dopravní službě poštovního a telegrafního ústavu jsou zaměstnání jako přednostové poštovních úřadů III. třídy poštovní expedienti podléhající bezprostředně nadřízenému ředitelství pošt a telegrafů. Název „poštovní expedient“ jest služebním označením pro tyto zaměstnance.

(2) Pro poštovní expedienty platí ustanovení části první a třetí tohoto nařízení; pokud se z něho jinak nepodává, platí ustanovení ta pro všechny poštovní expedienty bez rozdílu pohlaví.

§ 2.

Systemisace služebních míst.

(1) Poštovní expedienti mohou být ustanoveni pouze na uprázdněná systemisovaná služební místa.

(2) Služební místa se systemisují zřízením poštovních úřadů III. třídy a počet systemisovaných služebních míst jest dán počtem poštovních úřadů této třídy; u každého z těchto úřadů jest zřízeno jedno služební místo poštovního expedienta.

(3) Ke zřízení poštovního úřadu III. třídy jest potřebí předchozího souhlasu ministerstva financí.

Podmínky ustanovení.

§ 3.

Poštovním expedientem může být ustanoven pouze:

1. kdo má československé státní občanství,
2. kdo dovršil nejméně 20. rok věku,
3. kdo je ke službám, které má obstarávat, tělesně i duševně způsobilým, upotřebitelným a důvěryhodným,
4. kdo jest znalý státního jazyka tak, že jest s to, aby samostatně a i ve věci správně službu konal a se stranami jednal,
5. kdo má předběžné vzdělání, prokázané vysvědčením alespoň ze třetí, pokud jde o legionáře, ze druhé třídy občanské školy; výkon zkoušky z učiva označených tříd má stejný význam jako absolvování těchto tříd,
6. kdo se s úspěchem podrobil praxi a zkoušce expedientské.

§ 4.

Vyloučeno jest poštovním expedientem ustanoviti osobu, jejíž způsobilost k jednání jest omezena z jiného důvodu než pro nezletilost.

§ 5.

(1) Jen se svolením ministerstva pošt a telegrafů může být za okolností hodných zvláštního zřetele ustanoven:

1. kdo byl soudem odsouzen pro zločin nebo pro trestný čin spáchaný ze ziskuchtivosti nebo proti veřejné mravnosti,
2. kdo byl z trestu ze státní nebo jiné veřejné služby propuštěn nebo takovou službu opustil v průběhu disciplinárního řízení,
3. kdo by svým ustanovením byl podřízen nebo podroben doзору osoby, s níž jest v po-

měru manželském, adopčním, schovaneckém, nebo s níž jest příbuzným nebo sešvakřen ve vzestupné nebo sestupné linii nebo v pobočné linii až včetně do třetího stupně.

(2) Nastane-li u poštovního expedienta již ustanoveného okolnost uvedená v prvním odstavci pod číslem 3, buď ředitelství pošt a telegrafů neprodleně zařizeno, čeho by snad bylo třeba v zájmu služby.

§ 6.

K ustanovení osoby mladší 21 roků, která nebyla z moci otcovské propuštěna, případně za zletilou prohlášena (§§ 2 a 5 zákona ze dne 23. července 1919, č. 447 Sb. z. a n.), jest třeba svolení zákonného zástupce.

§ 7.

Expedientskou praxi a zkoušku upravují zvláštní předpisy.

§ 8.

Ustanovení. Služební smlouva.

(1) Služební poměr poštovních expedientů spočívá na služební smlouvě, kterou s nimi písemně sjednává ředitelství pošt a telegrafů jménem poštovní a telegrafní správy. Smlouva musí vyhovovati ustanovením obsaženým v části první a třetí tohoto nařízení a nesmí obsahovati ujednání, která by se jim příčila. Podpisem smlouvy se podrobuje poštovní expedient všem těmto ustanovením a stává se také propůjčení služebního místa účinným.

(2) Ve služební smlouvě sluší výslovně uvést služební místo, které se propůjčuje, služební označení s ním spojené, den, kterého má poštovní expedient na tomto místě nastoupiti službu, dále den, kterým mu podle § 19 přísluší služební plat, pak poukaz na invalidní a starobní pojištění (§ 38) a konečně pro případ sporů ze služební smlouvy vzniklých dohodu o příslušnosti soudu v sídle finanční prokuratury, která je povolána v tom kterém případě poštovní správu zastupovati. Co do ostatního obsahu služebního poměru postačí ve smlouvě dovolati se ustanovení části první a třetí tohoto nařízení; pouze mají-li poštovnímu expedientu ze služebního poměru vzniknouti nějaké zvláštní povinnosti tomuto nařízení se nepřidávající, jest nutno je ve služební smlouvě výslovně uvést.

(3) Nenastoupí-li poštovní expedient ve stanovený den službu, puzbývá ustanovení účinností, leč by mu ředitelství pošt a telegra-

fů průtah do 15 dnů dostatečně ospravedlněný prominulo.

(4) Služební smlouva se vyhotoví ve dvou stejnopisech, z nichž jeden se odevzdá poštovnímu expedientu, druhý se uschová u ředitelství pošt a telegrafů.

§ 9.

Služební přísaha.

(1) Poštovní expedient vykoná před nastoupením služby do rukou přednosty ředitelství pošt a telegrafů neb úředníka jím k tomu ustanoveného služební přísahu tohoto znění:

„Přisahám a slibuji na svou čest a svědomí, že Československé republice budu vždy věren a její vlády poslušen, že budu veškery zákony zachovávat, všechny své služební povinnosti podle platných zákonů a nařízení vykonávat pilně, svědomitě a nestranně, úředního tajemství neprozradím, příkazů svých představených budu poslušen a ve všem svém jednání jen prospěchu státu a zájmu služby budu dbát“.

(2) Tato služební přísaha se vykonává tím způsobem, že přísahající bez ohledu na to, jakého je náboženského vyznání, znění přísahy mu předčítané opakuje a poté podá ruku tomu, kdo ho bere do přísahy.

(3) Po vykonání přísahy podepíše přísahající zápis o přísaze datem opatřený. Výkon přísahy s uvedením dne se úředně ověří ve služební smlouvě.

(4) Přísahy nekonají poštovní expedienti, kteří již vykonali stejnou přísahu orgánům Československé republiky a od té doby nepřetržitě státu slouží.

§ 10.

Služební výkaz.

(1) Ředitelství pošt a telegrafů povede o každém poštovním expedientu služební výkaz, do něhož se zapisují veškerá osobní data důležitá pro služební a platové poměry.

(2) Poštovní expedient jest povinen ohlásiti tato data ihned po nastoupení služby a oznamovati všechny změny, pokud nespočívají na úředních opatřeních.

Služební povinnosti.

§ 11.

(1) Poštovní expedienti jsou povinni práce, kterých služba jim příkázaná vyžaduje, ko-

nati věrně, pilně, poctivě a nestranně podle nejlepšího vědomí a svědomí a při tom dbáti platných předpisů, jakož i zvláštních pokynů daných ředitelstvím pošt a telegrafů pro úřad, u kterého jsou ustanoveni.

(2) Poštovní expedienti jsou zavázáni zachovati mlčelivost o služebních věcech vůči každému, jemuž nejsou povinni je služebně sdělit, pokud nebyli pro určitý případ této povinnosti zproštěni; povinnost mlčelivosti o věcech úředních trvá nezměněně i ve výslužbě (provisi) nebo po zrušení služebního poměru.

(3) Poštovní expedienti jsou povinni svým nadřízeným poslušností a úctou a chovají se jak ve služebním styku, tak i ve styku se stranami zdvořile; přísně jest zakázáno, aby přijímali od stran vzhledem ke svým služebním výkonům dary nebo jiné výhody nebo si je dali slíbiti.

(4) Poštovním expedientům jest se ve službě i mimo službu vystříhati všeho, co by mohlo býti na újmu jejich důvěryhodnosti a stavovské vážnosti, musí se také mimo službu chovati slušně a čestně a zdržovati se každého zaměstnání, kterým by jejich služba, jejich důvěryhodnost nebo vážnost úřadu mohla trpěti; každé zaměstnání musí ohlásiti ředitelství pošt a telegrafů.

(5) Poštovním expedientům jest zapověděna účast ve spolku, přičila-li by se pro snahy nebo pro způsob činnosti spolku jejich služebním povinnostem. Rovněž jest jim zakázáno zúčastniti se sdružení, jejichž účelem jest rušiti, zdržovati nebo zastaviti úřadování nebo službu. Nesmějí také náležeti k cizozemské společnosti sledující politické účely.

(6) Poštovní expedienti jsou povinni veškerá svá podání ve služebních nebo služebního poměru se týkajících osobních věcech činiti služební cestou. Stížnosti do služebních nařízení nadřízených nemají odkladného účinku.

(7) Poštovní expedient v dočasné výslužbě (provisi) jest povinen, stane-li se zase ke službě způsobilým, nastoupiti k úřednímu vyzvání v určené lhůtě opět službu, při čemž se mu vyměří služební plat podle ustanovení §§ 17 a 18; nevyhoví-li tomuto vyzvání, zani- kají veškeré nároky jeho i jeho příslušníků plynoucí z invalidního a starobního pojištění (§ 38).

§ 12.

(1) Poštovní expedient jest povinen zastá- vati službu osobně a nesmí se, vyjímajíc pří- pady uvedené v tomto nařízení, beze zvlášť-

ního povolení ředitelství pošt a telegrafů vzdáliti z úřadu.

(2) Je-li poštovnímu expedientu nějakou okolností zabráněno konati službu osobně, smí její výkon svěřiti na svoje útraty a za svého ručení jen takovým osobám, jejichž poctivost a způsobilost k vedení úřadu je náležitě osvědčena.

(3) Potrvá-li překážka zabraňující poštovnímu expedientu obstarávati službu osobně déle tří dnů, musí ustanovení zástupce schváliti ředitelství pošt a telegrafů, které může, byvši o věci včas zpraveno, vzhledem k potřebě služby naříditi, aby poštovní expedient pověřil na svoje útraty a nebezpečí obstaráváním služby zástupce odborně zkušného.

(4) K žádosti zaneprázdněného poštovního expedienta může opatřiti zástupce ředitelství pošt a telegrafů samo, projeví-li poštovní expedient souhlas s tím, že se tak děje na jeho útraty a nebezpečí.

(5) Výlohy vzniklé zastoupením ve smyslu odstavců 2 až 4 hradí v plném rozsahu zaneprázdněný poštovní expedient, jemuž přísluší jeho služební plat nezměněně dále. Jde-li však o služební nepřítomnost způsobenou okolnostmi poštovním expedientem nezaviněnými (na př. pro závažné události rodinné), může ředitelství pošt a telegrafů, nepřesahuje-li nepřítomnost ve službě 7 dní, poštovnímu expedientu k jeho žádosti, zaslouží-li zvláštního zřetele, náhradu výloh vzniklých zastoupením zcela nebo z části prominouti, pokud se týče ji převzítí. Pro přiznání vyšší úlevy jest třeba schválení ministerstva pošt a telegrafů.

§ 13.

(1) Poštovní expedient ručí za statek mu svěřený a za každou škodu jeho zaviněním poštovní správě způsobenou.

(2) Stejně ručí i za zástupce, jež si opatřil sám nebo jež mu k jeho žádosti opatřilo ředitelství pošt a telegrafů. Rozsah tohoto ručení jest dán všeobecnými normami občanského práva.

(3) Náhrady stanoveny budou pořadem služebním.

§ 14.

Sňatek.

Uzavře-li poštovní expedient sňatek, jest povinen oznámiti to do 15 dnů ředitelství pošt a telegrafů.

§ 15.

Dovolená na zotavenou.

(1) Poštovním expedientům přísluší, pokud to služba připustí, v každém roce dovolená, a to poštovním expedientům s celkovou služební dobou kratší 15 roků ve výměře osmi dnů, poštovním expedientům s delší než 15letou služební dobou ve výměře čtrnácti dnů.

(2) Po dobu dovolené náleží poštovním expedientům služební plat.

(3) Dovolenou povoluje k žádosti ředitelství pošt a telegrafů, jež také přiznává, pokud neustanoví na náklad poštovní správy zástupe samo, náhradu prokázaného nákladu vzniklého zastoupením, nejvýše však částkou rovnající se služebnímu platu poštovního expedienta bez výchovného.

Služební plat.

§ 16.

Služební plat poštovních expedientů se skládá z úřadovného a výchovného.

§ 17.

(1) Úřadovné a výchovné poštovních expedientů se řídí podle posledního zařazení poštovního úřadu a vyměřuje se podle této stupnice:

Stupeň úřadu	S ročním počtem zpracovaných jednotek		Úřadovné	Výchovné při	
				jednom nezaopatřeném dítěti	více nezaopatřených dětech
	přes	do	K č r o č n ě		
a	12.000	15.000	9.800	1.200	2.100
b	10.000	12.000	8.700		
2	8.000	10.000	8.256	1.080	1.896
3	6.000	8.000	7.800	960	1.680
4	4.000	6.000	7.500	840	1.476
5	2.000	4.000	7.200	720	1.260
6	—	2.000	6.900	600	1.056

(2) Poštovním expedientům u poštovních úřadů s telegrafní (telefonní) službou přísluší na místo služebního platu stanoveného pro stupeň, do něhož jest úřad zařazen, služební plat podle stupně nejbližší vyššího. U poštovního úřadu III. třídy zařazeného do stupně Ia s telegrafní (telefonní) službou se zvyšuje úřadovné o 900 Kč ročně.

§ 18.

(1) Výchovné přísluší s obmezeními níže uvedenými na vlastní, nevlastní neb adoptované děti, které jsou nezaopatřeny a mají československé státní občanství. O tom, které děti se pokládají za nezaopatřené, platí obdobná ustanovení platná pro státní pragmatikální zaměstnance.

(2) Na děti starší osmnácti roků přísluší výchovné jen:

1. studují-li na veřejném nebo právem veřejnosti nadaném učilišti, až do dokončení studia, nejdéle však:

a) do dokončení 21. roku věku při studiu na středních neb odborných školách,

b) do dokončení 24. roku věku při studiu na vysokých školách, avšak jen studují-li s řádným prospěchem, anebo

2. jsou-li pro trvalou duševní nebo tělesnou chorobu k jakémukoli výdělku neschopny.

(3) Na děti, které se zdržují v cizině nebo tam navštěvují školu, výchovné nepřísluší. Výjimky může povolit v odůvodněných případech ministerstvo pošt a telegrafů v dohodě s ministerstvem financí.

(4) Na děti, které nežijí ve společné domácnosti s otcem, přísluší otcí výchovné v plné výměře jen tehdy, přispívá-li na jejich výživu alespoň částkou, rovnající se částce stanoveného výchovného, jinak pouze částkou, kterou skutečně přispívá na jejich výživu. Na nemanželské dítě přísluší výchovné otcí teprve od doby, kdy mu bylo dítě s jeho svolením v matrice připsáno. Na děti nevlastní neb adoptované přísluší výchovné jen, není-li tu jiné osoby podle platných předpisů k výživě povinné a schopné.

(5) Za podmínek předchozích odstavců přísluší výchovné též na schovance, pokud schovanecký poměr byl založen smlouvou uzavřenou před poručenským soudem (úřadem), není-li za výživu (výchovu) smluvena nebo placena žádná náhrada a není-li tu jiné osoby podle platných předpisů k výživě povinné a schopné.

(6) Nárok na výchovné, jakož i každou okolnost, která má vliv na trvání nároku nebo na výši výchovného, musí oprávněný včas ohlásit a případně podmínky nároku prokázat. Nesprávná udání jsou trestna podle všeobecných předpisů trestních a předpisů tohoto nařízení bez újmy následků podle posledního odstavce § 40.

(7) Poštovním expedientkám nárok na výchovné nepřísluší. Ministerstvo pošt a telegrafů může v dohodě s ministerstvem financí v případech hodných zvláštního zřetele povolit přiměřený příspěvek až do výše výchovného poštovní expedientce na její nezaopatřené vlastní děti, které jsou prokazatelně zcela na ni ve výživě odkázány, není-li jiné osoby k výživě povinné a schopné.

§ 19.

Počátek a zastavení služebního platu.

(1) Služební plat přísluší při ustanovení ode dne nastoupení služby, pokud není smlouvou jinak stanoveno.

(2) Při zavedení telegrafní (telefonní) služby přísluší nový služební plat ode dne, kterým tato služba byla zavedena.

(3) Při přeřazení poštovního úřadu do jiného stupně III. třídy přísluší služební plat podle nového zařazení úřadu ode dne účinnosti tohoto opatření.

(4) Při změně výchovného obdrží poštovní expedient nový plat prvním dnem měsíce, který bezprostředně následuje po okolnosti změnu přivodivší. Při zvýšení výchovného přísluší nové výchovné, nastala-li okolnost zakládající nárok na jeho zvýšení prvního dne v měsíci, již tímto dnem.

(5) Při úmrtí se zastaví služební plat dnem úmrtí, při jiném rozvázání služebního poměru dnem, kterým poštovní expedient z tohoto poměru skutečně vystoupil nebo kterým byl služební poměr rozvázán.

§ 20.

Výplata služebního platu.

(1) Služební plat poštovních expedientů se vyplácí v měsíčních lhůtách pozadu splatných posledního dne každého měsíce; přísluší-li jen za část měsíce, vyplácí se za každý den jednou třicetinou měsíční částky.

(2) Pojistné podle zákona ze dne 15. října 1925, č. 221 Sb. z. a n., se vyměří ze služebního platu, přídavků na děti a doplňovací přídávku ženatých (§§ 93 a 94). Měsíční částka příspěvku připadající na poštovního expedienta se zaokrouhlí, pokud není vyjádřena v korunách bez halérů, na nejbližší nižší částku v korunách, přesahuje-li tuto částku nejvýše o 50 halérů, jinak na nejbližší vyšší částku v korunách. Poštovní správa hradí stejnou částku pojistného.

(3) Není-li roční částka daně z příjmu připadající na služební příjem vyjádřena v korunách bez haléřů nebo není-li dělitelna dvanácti, sníží se na nejbližší nižší částku v korunách dělitelnou dvanácti.

(4) Poštovní expedienti jsou osvobozeni od povinnosti platit taxi a poplatky z propůjčeného služební místa a kolkové poplatky z kvitancí na předem stanovené stálé služební příjmy.

(5) Poštovní expedienti jsou povinni platit ze svého daň z příjmu, připadající na jejich služební příjmy.

§ 21.

S r á ž k y.

Z měsíčních částek služebních příjmů se srazí kromě veřejných dávek, které se vybírají srážkou, dále nároků, pro které bylo vyloženo soudní opatření zajišťovací nebo exekuce nebo pro které bylo učiněno pravoplatné opatření jakýmkoli právním jednáním:

1. náhrady ze služebního poměru (§ 13),
2. na poštovního expedienta připadající částky příspěvků na invalidní a starobní zaopatření (§ 38),
3. pojistné podle § 20, odst. 2,
4. peněžité pokuty (§ 37, odst. 2, číslo 3),
5. přeplatky na služebních příjmech,
6. splátky na zálohy na úřadovné (§ 25) v povolených měsíčních částkách.

§ 22.

N a t u r á l n í p r í j m y.

Vláda určí, zda, v jaké míře a za jakých předpokladů mohou být poskytnuty poštovním expedientům naturální příjmy. Za takovéto naturální příjmy jest poštovní expedient povinen přiměřenou náhradou.

§ 23.

O p a t ř e n í ú ř e d n í c h m í s t n o s t í a p o t ř e b. ú ř e d n í p a u š á l.

(1) Poštovní expedient jest povinen opatřit pro poštovní úřad jím spravovaný vhodnou místnost a zařídit ji podle platných předpisů. O vhodnosti místnosti rozhoduje ředitelství pošt a telegrafů, jehož souhlasu je třeba i k případné změně.

(2) Všechny úřední potřeby, kterých neposkytne poštovní správa, opatří poštovní expedient sám. Poštovní správou poskytnuté předměty zůstávají jejím majetkem, řádně se-

sepíše a při skončení služebního poměru poštovního expedienta vrátí.

(3) Poštovnímu expedientu přísluší k úhradě nákladu vznikajícího mu podle odstavce 1 a 2 úřední paušál.

(4) Výměru úředního paušálu stanoví zvláštní předpisy.

§ 24.

N á h r a d a s l u ž e b n í c h v ý l o h.

Úprava nároku na náhradu služebních výloh, zejména při úředních výkonech mimo úřad, jakož i veškerých otázek s tím souvisejících podléhá schválení vlády.

§ 25.

Z á l o h a n a ú ř a d o v n é.

(1) Poštovnímu expedientu, který skutečně ztrávil ve vlastnosti poštovního expedienta dobu alespoň pěti roků, může být, ocitl-li se neštěstím nebo nemocí bez své viny v tísní, povolena bezúročná, nejdéle do dvou roků splatná záloha na úřadovné až do výše dvouměsíční jeho částky pod podmínkou, že při výpovědi nebo zrušení služebního poměru může být nesplacená částka zálohy odečtena také od příspěvků k Provisnímu fondu poštovního a telegrafního ústavu, které případně mají být vráceny.

(2) Větší výhody při povolování záloh mohou být poskytnuty jen se souhlasem ministerstva financí, kterému jest v těchto případech též zůstaveno stanovit způsob a podmínky splácení, jakož i potřebná zajišťovací opatření. Totéž platí, má-li být záloha povolena též poštovnímu expedientu, který se ocitl beze své viny v tísní z jiného než v předchozím odstavci uvedeného důvodu nebo který ještě neztrávil ve vlastnosti poštovního expedienta alespoň pět roků.

§ 26.

V o j e n s k á s l u ž b a.

(1) Po dobu cvičení ve zbraní zůstává služební poměr poštovního expedienta zachován a vyplácí se mu služební plat nezměněně. Opatří-li si po dobu této nepřítomnosti ve službě zástupce sám, nahradí mu poštovní správa prokázaný náklad vzniklý zastoupením v rozsahu stanoveném v § 15, odst. 3. Vyšle-li však k žádosti poštovního expedienta zástupce ředitelství pošt a telegrafů, nese náklad zastoupení poštovní správa sama.

(2) V případech naznačených v předcházejícím odstavci hradí poštovní správa výlohy zastoupení pouze do doby, kdy mohl poštovní expedient po skončeném vojenském cvičení nejdříve nastoupiti poštovní službu. Po této lhůtě nese případný náklad spojený se zastoupením poštovní expedient v plném rozsahu.

§ 27.

Služební překážky.

(1) Nastala-li u poštovního expedienta služební překážka nemocí, úrazem nebo policejními zdravotními předpisy odůvodněná a řádně prokázaná, vyplácí se služební plat po dobu jejího trvání, nejdéle však po dobu jednoho roku. Opatří-li si poštovní expedient po dobu této své služební nepřítomnosti zástupce sám, hradí mu poštovní správa prokázané výlohy tímto zastoupením vzniklé v rozsahu stanoveném v § 15, odst. 3. Opatří-li mu k jeho žádosti zástupce ředitelství pošt a telegrafů, nese náklad zastoupení poštovní správa sama. V obou případech zastoupení hradí se však náklad zastoupení nejvýše po dobu jednoho roku.

(2) Doba jednoho roku se počítá podle zásad platných pro nemocenské pojištění; onemocněl-li poštovní expedient, kterému byl poskytován služební plat podle předchozího odstavce, nejpozději do osmi týdnů poté, kdy uzdraviv se nastoupil službu, poznovu touže nemocí, jest toto onemocnění, pokud jest spojeno s neschopností k práci, považovati za pokračování onemocnění dřívějšího.

§ 28.

Nepřítomnost ve službě pro těhotenství nebo mateřství.

(1) Nepřítomnost ve službě pro těhotenství nebo mateřství platí za odůvodněnou, a to až do tří měsíců obvyklých den porodu. Důvod takové nepřítomnosti musí poštovní expedientka bez vyzvání neprodleně oznámiti ředitelství pošt a telegrafů; jest povinna, aby se na úřední vyzvání podrobila prohlídce úředním lékařem.

(2) Za dny nepřítomnosti ve službě pro těhotenství nebo mateřství, pokud tato nepřítomnost nepřesahuje dobu tří měsíců, přísluší poštovní expedientce jen 80% úředního a případně příspěvku povoleného podle § 18, odst. 7.

(3) O hrazení nákladu spojeného se zastoupením poštovní expedientky po dobu odůvodněné služební nepřítomnosti ve smyslu odstavce 1 platí obdobně ustanovení § 27,

odst. 1. Přesahuje-li nepřítomnost poštovní expedientky ve službě z důvodu těhotenství nebo mateřství období naznačené v odstavci 1, nese náklady zastoupení za dobu přes toto období v plném rozsahu poštovní expedientka.

§ 29.

Přeložení.

Poštovní expedient může býti ke své žádosti přeložen na jiné služební místo poštovního expedienta; takto způsobená změna jeho služební smlouvy se v obou jejích vyhotoveních zvláště vyznačí.

Ukončení služebního poměru.

§ 30.

Služební poměr poštovního expedienta končí:

1. ztrátou československého státního občanství,
2. vzdáním se služby (§ 31),
3. výpovědí (§ 32),
4. nastoupením vojenské presenční služby, leč by si poštovní expedient se svolením ředitelství pošt a telegrafů na vlastní náklad a ručení po dobu tím způsobené nepřítomnosti ve službě vydržoval způsobilého zástupce,
5. zrušením pro neschopnost ke službě nebo jiné služební překážky (§ 33),
6. přestupem do jiného státního služebního poměru,
7. propuštěním (§ 34),
8. úmrtím.

§ 31.

(1) Prohlášení, že poštovní expedient se vzdává služby, buď podáno písemně a jest k jeho účinnosti třeba, aby bylo úřadem přijato.

(2) Prohlášení smí býti odmítnuto, je-li poštovní expedient ve vyšetřování podle § 34, odst. 5, nebo má-li peněžité závazky ze služebního poměru.

(3) Vzdáním se služby zřiká se poštovní expedient služebního označení, platů a všech jiných ze služebního poměru vznikajících práv pro sebe a své příslušníky.

§ 32.

(1) Služební poměr poštovního expedienta může býti kteroukoli ze smluvních stran bez udání důvodů kdykoli vypověděn. Výpovědní lhůta činí půl roku.

(2) Výpověď zaměstnavatelem buď omezena na případy, ve kterých podle jeho názoru důležitý služební zájem vyžaduje, aby byl služební poměr zrušen.

§ 33.

Trvá-li služební překážka uvedená v § 27 jeden rok, buď služební poměr, neopatří-li si poštovní expedient na vlastní náklad způsobilého zástupce, bez dalšího zrušen bez újmy případných nároků vyplývajících z invalidního a starobního pojištění (§ 38).

§ 34.

(1) Poštovní expedienti, kteří byli uznáni vinnými zločinem nebo trestným činem spáchaným ze ziskuchtivosti nebo proti veřejné mravnosti nebo kteří byli pro jiný trestný čin soudem odsouzeni k trestu na svobodě alespoň šestiměsíčnímu, jsou dnem, kterým rozsudek nabyl moci práva, propuštěni.

(2) Objeví-li se dodatečně, že poštovní expedient byl ustanoven na základě neplatných dokladů nebo nesprávných údajů nebo že podařilo se mu jinak dosíci služebního místa, ač nesplnil některou z předepsaných podmínek, aniž byl dispensován, může být bez dalšího propuštěn, jakmile tato okolnost vyjde na jevo.

(3) Propuštění může být dále vysloveno pro hrubá porušení služebních povinností, jakož i pro takové skutky, pro něž se stane nehodným důvěry nebo pro něž jeho ponechání ve službě se nesrovnává se zájmy služebními nebo se zájmy úřadu.

(4) Za těžké porušení služebních povinností pokládá se zejména, když se poštovní expedient protíví nebo je neposlušen ve službě, odepře konati službu, opomene povinnou úctu k představeným, přijme nebo vyžaduje dary nebo jiné výhody vzhledem ke svým služebním výkonům, je ve službě opilý, lehkověžně se zadluhuje, hrubě porušuje povinnost úřední mlčelivosti.

(5) Vznikne-li podezření takového činu, který by odůvodňoval propuštění poštovního expedienta podle ustanovení odstavců 2, 3 a 4, a je-li k přesnému zjištění činu třeba dalšího šetření, bezpečnost nebo vážnost úřadu nebo služební zájem však vyžadují, aby do výsledku šetření poštovní expedient služby nevykonával, budiž poštovní expedient dočasně zproštěn služby. Po dobu tohoto zatímního opatření zařídí ředitelství pošt a telegrafů na jeho nebezpečí administraci úřadu, jejíž náklad do

poloviny svého služebního platu ponese poštovní expedient, nad to poštovní správa. Nebude-li podle výsledku šetření závady, aby poštovní expedient dále službu zastával, převezme poštovní správa celý náklad administrace na sebe se zpětnou účinností ke dni zproštění služby.

(6) Proti propuštění může poštovní expedient podati do 15 dnů stížnost k ministerstvu pošt a telegrafů; stížnost má, vyjímajíc případ propuštění podle odstavce 1, odkladný účinek. Po dobu jejího projednávání zavede ředitelství u úřadu, nestalo-li se tak, již podle odstavce 5, administraci, jejíž náklad až do výše celého svého služebního platu nese poštovní expedient. Uzná-li ministerstvo pošt a telegrafů propuštění za bezdůvodné, pozbývá toto opatření účinnosti a poštovnímu expedientovi se vyplatí dodatečně služební plat, pokud se týče převezme poštovní správa celý náklad spojený s administrací úřadu. Podle okolností může ministerstvo pošt a telegrafů propuštění přiznati účinek výpovědi ze služebního poměru.

§ 35.

Rozhodnouti o propuštění podle § 34, odst. 2 a 3, přísluší přednostovi ředitelství pošt a telegrafů nebo jeho zástupci.

§ 36.

Při zrušení služebního poměru vydá ředitelství pošt a telegrafů poštovnímu expedientovi zprošťovací listinu. V této listině buď uvedena služební doba a způsob, jak byl služební poměr zrušen; byl-li však služební poměr zrušen propuštěním (§ 34) nebo pro neschopnost ke službě (§ 27), nesmí se o tom ve zprošťovací listině činiti zmínka.

§ 37.

Pořádkové tresty.

(1) Poštovním expedientům, kteří svým jednáním ve službě nebo svým osobním chováním ve službě nebo mimo ni poruší povinnosti vyplývající ze služebního poměru, aniž by bylo porušení to takové, že by bylo třeba užiti ustanovení § 34, budou uloženy pořádkové tresty.

(2) Pořádkové tresty jsou:

1. výstraha (ústní nebo písemná),
2. písemná důtka,
3. peněžitá pokuta, která nesmí v jednotlivém případě převyšovati třicátý díl měsíční

částky úřadovného a v témže měsíci nesmí býti uložena častěji než třikráte.

(3) Pořádkové tresty ukládá přednosta ředitelství pošt a telegrafů, po případě orgán jím k tomu zmocněný. Před trestním opatřením budiž poštovnímu expedientu dána příležitost, aby se ospravedlnil z nesprávnosti jemu za vinu kladené.

(4) Proti uloženému pořádkovému trestu může si postižený stěžovati do 8 dnů u nadřízeného ředitelství pošt a telegrafů k ministerstvu pošt a telegrafů.

§ 38.

Invalidní a starobní pojištění.

(1) Pojištění poštovních expedientů pro případ invalidity a stáří provádí „Provisní fond poštovního a telegrafního ústavu“.

(2) Provisní základna činí 75% posléze pobíraného úřadovného.

§ 39.

Právo stížnosti.

Poštovní expedient, který se pokládá za postižená opatřením na základě tohoto nařízení proti němu vydaným, může si, pokud se z tohoto nařízení jinak nepodává, písemnou stížností služební cestou podanou dovolati vyššího rozhodnutí ve lhůtě 15 dnů počínajíc dnem po vyrozumění. Stížnost nemá odkladného účinku.

§ 40.

Oprava nesprávné výměry nebo výplaty služebních příjmů.

(1) Byly-li opatřením úřadu upraveny služební příjmy poštovního expedienta z moci úřední, může poštovní expedient, když byl o tom výměrem vyrozuměn, do 15 dnů podati námitky, o kterých rozhodne úřad, který opatření učinil.

(2) Z tohoto rozhodnutí, jakož i z rozhodnutí, které nebylo vydáno z moci úřední, nýbrž na žádost nebo přihlášku poštovního expedienta, může se poštovní expedient odvolati do 15 dnů k ministerstvu pošt a telegrafů.

(3) Učinilo-li opatření z moci úřední ministerstvo pošt a telegrafů v první stolici, může poštovní expedient rovněž do 15 dnů podati námitky, o nichž rozhodne ministerstvo pošt a telegrafů.

(4) Námitky a odvolání podle předchozích odstavců sluší podati ve stanovené lhůtě

u úřadu, který rozhodl v první stolici. Lhůta počíná dnem následujícím po doručení výměru. Počátek a běh lhůty se nezdržuje nedělami nebo státem uznanými svátky a památnými dny. Případně-li na ně konec lhůty, pokládá se nejbližší den pracovní za poslední den lhůty. Lhůta jest dodržena, byly-li námitky nebo odvolání podány před jejím uplynutím u úřadu, jehož přednosta jest podle platných předpisů povolán, aby bezprostředně vykonával na poštovního expedienta služební dozor (služební úřad); rovněž jest lhůta zachována, byly-li námitky neb odvolání během lhůty dány na poštu k dopravě úřadu, který rozhodl v první stolici, nebo služebnímu úřadu.

(5) Byly-li poštovnímu expedientu vypláceny služební příjmy nižší, než mu podle vydaných výměrů příslušely, nebo nebylo-li včas učiněno z moci úřední opatření o zvýšení služebních příjmů, na něž poštovní expedient měl podle platných předpisů nárok, může poštovní expedient uplatňovati nárok na doplatek scházejících částek pouze do tří roků od splatnosti té které nesprávně vyplacené částky. Totéž platí, pokud zvláštní předpisy jinak nestanoví, o nedoplatecích na služební příjmy, jestliže poštovní expedient svůj příslušný nárok, ač byl k tomu podle platných předpisů povinen, neuplatnil do tří roků od vzniku nároku.

(6) Byly-li poštovnímu expedientu vyměřeny úřadem služební příjmy vyšší, než mu podle platných předpisů příslušely, může býti výměr z moci úřední pozměněn nebo zrušen, byly-li příjmy chybně vyměřeny následkem nesprávného použití platných předpisů, do jednoho roku, byly-li příjmy chybně vyměřeny na podkladě nesprávné skutkové podstaty, do tří roků po doručení výměru. Uvedené lhůty jsou zachovány jen, byl-li nový výměr doručen poštovnímu expedientu před jejich uplynutím.

(7) Byl-li výměr z moci úřední pozměněn nebo zrušen proto, že úřad vycházel z nesprávné skutkové podstaty, lze požadovati vrácení neprávem vyplacené částky nejvýše za uplynulou dobu tří roků. Totéž platí, byly-li poštovnímu expedientu omylem vyplaceny služební příjmy vyšší, než mu příslušely.

(8) Zavini-li poštovní expedient, že úřad, vyměřuje neb vyplácje mu příjmy, vycházel z nesprávné skutkové podstaty, může býti výměr změněn nebo zrušen kdykoliv a vrácení přeplatků požadováno bez jakéhokoli časového omezení.

§ 41.

Exekuce na služební a zaopatřovací platy.

Administrativní srážky.

(1) Ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 314 Sb. z. a n., o exekuci na platy a výslužné zaměstnanců a jich pozůstalých, platí podle § 150 platového zákona pro poštovní expedienty a jich pozůstalé s těmito změnami:

a) Za služební plat ve smyslu § 1 citovaného zákona se považuje 75% služebního platu bez výchovního; za výslužné (provise a podobně), odbytné a zaopatřovací platy ve smyslu § 2 téhož zákona se považuje 75% účastnické provise, provise vdovy (družky), sirotčí provise, odbytného, darů z milosti a jiných obdobných příjmů.

b) Služební příjmy, pokud nejsou uvedeny pod písmenem a), jsou z exekuce vyňaty a nezapočítávají se při výpočtu příjmu podrobeného exekuci (zajištění, zastavení, postupu).

c) Na příjmy náležející dlužníku na děti lze vésti exekuci neobmezeně pro pohledávku zákonitého výživného příslušející osobě, na niž dlužník tyto příjmy náležejí; v takovém případě budiž část těchto příjmů připadající na věřitele připočítávána k zabavitelné části platu (provise atd.); náležej-li dlužníku tyto příjmy na dvě nebo více dětí, připočítává se k zabavitelné části platu jen poměrná část těchto příjmů vypadající podle počtu dětí.

d) Na bytový ekvivalent neb obdobné platy může být vedena exekuce jen pro nájemné z bytu dlužníkovy, na úmrtné (pohřebné) neb obdobné platy jen pro útraty pohřební.

(2) Předpisy o exekuci na služební platy poštovních expedientů neplatí pro administrativní srážky z jejich služebních platů, jde-li o pohledávky poštovní správy vzniklé ze služebního poměru nebo se zřetelem na něj.

§ 42.

Ustanovení poštovního expedienta úředníkem.

Poštovní expedient nemá nároku na ustanovení na volné systemisované služební místo poštovních dopravních úředníků. Uchází-li se však o takovéto místo, buď k němu, pokud vyhovuje stanoveným podmínkám, brán zřetel při obsazování zmíněných míst vedle poštovních pomocníků (§ 77) před ostatními uchazeči bez újmy práv těchto uchazečů zaručených jim zákonem nebo vládním nařízením.

Č Á S T D R U H Á.

Poštovní pomocníci a poštovní poslové.

DÍL I.

Poštovní pomocníci.

§ 43.

P o j e m.

(1) K opatřování úřednických úkonů v dopravní službě poštovního a telegrafního ústavu se používá vedle sil úřednických podle potřeby též

a) plně zaměstnaných poštovních pomocníků,

b) neplně zaměstnaných poštovních pomocníků.

Označení „poštovní pomocníci“ jest označením jak dosavadních „volných úřednických sil výpomocných“, tak dosavadních „poštovních pomocníků“.

(2) Kde se v tomto nařízení užívá označení poštovní pomocníci, rozumějí se tím jak plně zaměstnaní, tak i neplně zaměstnaní poštovní pomocníci.

(3) Plně zaměstnaní poštovní pomocníci se ustanovují:

1. jako síly náhradní k výkonu služby za úředníky ustanovené na systemisovaných úřednických služebních místech, kteří z nějakého důvodu, jako pro nemoc, výkon vojenské služby, dovolenou, suspensi, dočasně nekonají služby a jichž úbytek nelze, hledíc k množství a potřebě služebních úkonů a k časovému jejich rozvrstvení, vyrovnati přechodným spojením úřednických služebních míst, prodloužením pracovní doby a případným povolením přesčasného pro zbývající personál podle platných předpisů, a

2. jako síly určené ku krytí mimořádné nebo zvýšené služební potřeby, jež nastala tím, že provoz stoupl a způsobil větší potřebu služebních úkonů, jež nemůže být zdolána u úřadu systemisovaným normálním počtem úřednických sil.

(4) Neplně zaměstnaní poštovní pomocníci se ustanovují podle potřeby u poštovních úřadů II. třídy. Neplnou zaměstnaností se rozumí zaměstnanost netrvající po celou dobu úředních hodin, pokud se týče průměrná týdenní zaměstnanost menší 48 hodin.

(5) Poštovní pomocníci mohou být ustanoveni pouze v rámci rozpočtově zajištěného úvěru.

(6) Ustanovení tohoto nařízení o poštovních pomocnících platí, pokud se z něho jinak nepodává, pro všechny poštovní pomocníky bez rozdílu pohlaví.

Podmínky ustanovení.

§ 44.

Poštovním pomocníkem může být ustanoven pouze:

1. kdo má československé státní občanství,
2. kdo dovršil nejméně 18. rok věku,
3. kdo je ke službám, které má obstarávat, tělesně i duševně způsobilým, upotřebitelným a důvěryhodným,
4. kdo jest znalý státního jazyka tak, že jest s to, aby samostatně a i ve věci správně službu konal a se stranami jednal,
5. kdo absolvoval alespoň čtyři nižší třídy střední školy nebo jednoroční učební běh spojený s občanskou školou neb občanskou školu a nejméně dvouletou odbornou školu,
6. kdo má zvláštní znalosti podle potřeby služby (znalost řeči a pod.).

§ 45.

Vyloučeno jest poštovním pomocníkem ustanoviti osobu, jejíž způsobilost k jednání jest omezena z jiného důvodu než pro nezletilost.

§ 46.

(1) Jen se svolením ministerstva pošt a telegrafů může býti za okolností hodných zvláštního zřetele ustanoven,

1. kdo byl soudem odsouzen pro zločin nebo pro trestný čin spáchaný ze ziskuchtivosti nebo proti veřejné mravnosti,
2. kdo byl z trestu ze státní služby nebo jiné veřejné služby propuštěn nebo takovou službu opustil v průběhu disciplinárního řízení,
3. kdo by svým ustanovením byl podřízen nebo podroben dozoru osoby, s níž jest v poměru manželském, adopčním, schovaneckém, nebo s níž jest příbuzným nebo sešvakřen ve vzestupné nebo sestupné linii nebo v pobočné linii až včetně do třetího stupně.

(2) Nastane-li u poštovního pomocníka již ustanoveného okolnost uvedená v prvním odstavci pod číslem 3, budiž neprodleně zařízeno, čeho by snad bylo třeba v zájmu služby.

§ 47.

K ustanovení osoby mladší 21 roků, která nebyla z moci otcovské propuštěna, případně za zletilou prohlášena (§§ 2 a 5 zák. č. 447/1919 Sb. z. a n.), jest třeba svolení zákonného zástupce.

§ 48.

Ustanovení. Služební smlouva.

(1) Poštovní pomocníci se ustanovují služební smlouvou, kterou s nimi písemně uzavírá jménem poštovní správy přednosta služebního úřadu, u kterého jsou přijímáni.

(2) Tato smlouva musí vyhovovati ustanovením obsaženým v tomto nařízení a nesmí obsahovati ujednání, která by se jim přičila.

§ 49.

Služební slib.

(1) Poštovní pomocník vykoná při nastoupení služby do rukou přednosty služebního úřadu nebo úředníka jím k tomu ustanoveného služební slib tohoto znění:

„Slibuji na svou čest a svědomí, že Československé republice budu vždy věren a její vlády poslušen, že budu veškery zákony zachovávat, všechny své služební povinnosti podle platných zákonů a nařízení vykonávat pilně, svědomitě a nestranně, úředního tajemství neprozradím, příkazů svých představených budu poslušen a ve všem svém jednání jen prospěchu státu a zájmu služby budu dbáti.“

(2) Tento služební slib vykonává se tím způsobem, že slibující bez ohledu na to, jakého je náboženského vyznání, znění slibu mu předčítaného opakuje a poté podá ruku tomu, kdo ho bere do slibu.

(3) Po vykonání ústního slibu podepíše slibující zápis o slibu datem opatřený. Výkon slibu s uvedením dne se úředně ověří ve služební smlouvě.

(4) Slibu nekonají poštovní pomocníci, kteří již vykonali stejný slib orgánům Československé republiky a od té doby nepřetržitě státu slouží.

§ 50.

Služební výkaz.

(1) Ředitelství pošt a telegrafů povede o každém plně zaměstnaném poštovním pomocníku služební výkaz, do něhož se zapisují

veškerá osobní data důležitá pro služební a platové poměry.

(2) Plně zaměstnaný poštovní pomocník jest povinen ohlásiti tato data ihned po nastoupení služby a oznamovati všechny změny, pokud nespočívají na úředních opatřeních.

§ 51.

Služební povinnosti.

(1) Poštovní pomocníci jsou povinni konati práce jim uložené pilně, poctivě a nestranně podle nejlepšího vědomí a svědomí a osvojiti si svědomitě potřebné k tomu vědomosti a zručnosti, ke svým představeným uctivě se chovati, jich rozkazů býti poslušni, jak ve službě tak mimo ni slušně a čestně se chovati a zachovávat mlčelivost o věcech služebních vůči každému, jemuž nejsou povinni je služebně sdělit, pokud nebyli pro určitý případ této povinnosti zproštěni. Povinnost mlčelivosti o věcech služebních trvá nezměněně ve výslužbě (provisi) a po zrušení služebního poměru.

(2) Poštovní pomocníci ručí za statek jim svěřený a za každou škodu jejich zaviněním poštovní správě způsobenou. Náhrady stanoveny budou pořadem služebním.

(3) Poštovním pomocníkům jest zapověděna účast ve spolku, přičila-li by se pro snahy nebo pro způsob činnosti spolku jejich služebním povinnostem. Rovněž jest jim zakázáno zúčastniti se sdružení, jejichž účelem jest rušiti, zdržovati nebo zastavovati úřadování nebo službu. Nesmějí náležeti k cizozemské společnosti sledující politické účely.

(4) Poštovní pomocníci jsou povinni veškerá svá podání ve služebních nebo služebního poměru se týkajících osobních věcech činiti služební cestou. Stížnosti do služebních nařízení představených nemají odkladného účinku.

§ 52.

Dovolená na zotavenou.

(1) Poštovním pomocníkům přísluší, pokud to služba připustí, v každém roce dovolená na zotavenou, pokud vykazují alespoň šestiměsíční nepřetržitou služební dobu.

(2) Za těchto podmínek činí výměra dovolené u plně zaměstnaných poštovních pomocníků osm dní v roce, u neplně zaměstnaných poštovních pomocníků šest dní v roce a, jsou-li nepřetržitě zaměstnáni v oboru poštovní správy přes 10 roků, osm dní v roce.

(3) Po dobu dovolené náleží poštovnímu pomocníkovi příslušný služební plat.

Služební plat.

§ 53.

(1) Služební plat poštovních pomocníků se skládá z denního platu a výchovného.

(2) Služební plat náleží, pokud se v tomto nařízení jinak nestanoví, toliko za dny skutečné služby, jakož i za ustanovené dny klidu připadající do doby služby.

§ 54.

(1) Denní plat poštovních pomocníků se stanoví podle skupin míst A, B, C, D (§ 12 platového zákona).

(2) Denní plat plně zaměstnaných poštovních pomocníků činí měsíčně:

ve skupině míst A 740— Kč,
 „ „ „ B 703— Kč,
 „ „ „ C 665— Kč,
 „ „ „ D 628— Kč,

(3) Denní plat neplně zaměstnaných poštovních pomocníků se vyměřuje podle této stupnice:

Stupeň zaměstnanosti	Při počtu hodin průměrně týdenní zaměstnanosti		Ve skupině míst			
	přes	do	A	B	C	D
			Kč měsíčně			
1	—	10	180	171	162	153
2	10	20	300	285	270	255
3	20	30	420	399	377	356
4	30	40	540	513	485	458
5	40	48	660	627	593	560

(4) Poštovnímu pomocníkovi s denním platem skupiny míst D, který je nucen dítě, na něž mu přísluší výchovné (§ 56) a jež s ním žije ve společné domácnosti, vydržovati na bytě za účelem školního nebo jiného odborného vzdělání mimo své bydliště, náleží až do ukončení tohoto vzdělání a to i za prázdniny denní plat podle skupiny míst C.

§ 55.

(1) Výchovné činí u plně zaměstnaných poštovních pomocníků při jednom nezaopatřeném dítěti 100— Kč, při více nezaopatřených dětech 175— Kč měsíčně.

(2) Výchovné u neplně zaměstnaných poštovních pomocníků se vyměřuje podle této stupnice:

Stupeň zaměstnanosti	Při počtu hodin průměrné týdenní zaměstnanosti		Při jednom nezaopatřeném dítěti	Při více nezaopatřených dětech
	přes	do	Kč měsíčně	
1	—	10	25	44
2	10	20	42	73
3	20	30	59	102
4	30	40	75	131
5	40	48	92	161

§ 56.

(1) Výchovné přísluší s obmezeními níže uvedenými na vlastní, nevlastní neb adoptované děti, které jsou nezaopatřeny a mají československé státní občanství. O tom, které děti se pokládají za nezaopatřené, platí obdobná ustanovení platná pro státní pragmatické zaměstnance.

(2) Na děti starší osmnácti roků přísluší výchovné jen:

1. studují-li na veřejném nebo právem veřejnosti nadaném učilišti, až do dokončení studia, nejdéle však:

a) do dokončení 21. roku věku při studiu na středních neb odborných školách,

b) do dokončení 24. roku věku při studiu na vysokých školách, avšak jen studují-li s řádným prospěchem, anebo

2. jsou-li pro trvalou duševní nebo tělesnou chorobu k jakémukoli výdělku neschopny.

(3) Na děti, které se zdržují v cizině nebo tam navštěvují školu, výchovné nepřisluší. Výjimky může povolit v odůvodněných případech ministerstvo pošt a telegrafů v dohodě s ministerstvem financí.

(4) Na děti, které nežijí ve společné domácnosti s otcem, přísluší otcí výchovné v stanovené plné výměře jen tehdy, přispívá-li na jejich výživu alespoň částkou, rovnající se částce stanoveného výchovného, jinak pouze částkou, kterou skutečně přispívá na jejich výživu. Na nemanželské dítě přísluší otcí výchovné teprve od doby, kdy mu bylo dítě s jeho svolením v matrice připsáno. Na děti nevlastní neb adoptované přísluší výchovné jen, není-li tu jiné osoby podle platných předpisů k výživě povinné a schopné.

(5) Za podmínek předchozích odstavců přísluší výchovné též na schovance, pokud schovanecký poměr byl založen smlouvou uzavřenou před poručenským soudem (úřadem), není-li za výživu (výchovu) smluvena nebo placena žádná náhrada a není-li tu jiné osoby

podle platných předpisů k výživě povinné a schopné.

(6) Nárok na výchovné, jakož i každou okolnost, která má vliv na trvání nebo na výši výchovného, musí oprávněný včas ohlásiti a případně podmínky nároku prokázati. Nesprávná udání jsou trestna podle všeobecných předpisů trestních a předpisů této části nařízení bez újmy následků podle § 75.

(7) Poštovním pomocnicím nárok na výchovné nepřisluší. Ministerstvo pošt a telegrafů může v dohodě s ministerstvem financí v případech hodných zvláštního zřetele povolit přiměřený příspěvek až do výše stanoveného výchovného poštovním pomocníkovi na její nezaopatřené vlastní děti, které jsou prokazatelně zcela na ni ve výživě odkázány, není-li jiné osoby k výživě povinné a schopné.

§ 57.

Počátek a zastavení služebního platu.

(1) Při prvním neb opětovém ustanovení přísluší služební plat, pokud se z tohoto nařízení jinak nepodává nebo ve smlouvě není jinak ustanoveno, dnem nastoupení služby.

(2) Při změně služebního platu obdrží poštovní pomocník, pokud se z tohoto nařízení jinak nepodává nebo ve smlouvě není jinak ustanoveno, nový plat prvním dnem měsíce, který bezprostředně následuje po okolnosti změnu služebního platu přivodivší. Při zvýšení služebního platu přísluší nový plat, nastala-li okolnost zakládající nárok na zvýšení platu prvního dne v měsíci, již tímto dnem. Při změně služebního působiště, s nímž jest spojena změna denního platu, náleží nový plat prvním dnem měsíce, který následuje po zproštění poštovního pomocníka služby v jeho dosavadním působišti.

(3) Při přeložení do výslužby (provis) se zastaví služební plat dnem, kterým poštovní pomocník, byv o přeložení výměrem vyrozuměn, byl činné služby zproštěn.

(4) Při úmrtí se zastaví služební plat dnem úmrtí, při jiném rozvázání služebního poměru dnem, kterým poštovní pomocník z tohoto poměru skutečně vystoupil nebo kterým byl služební poměr rozvázán.

§ 58.

V ý p l a t a s l u ž e b n í h o p ř í j m u (p l a t u).

(1) Služební plat se vyplácí v měsíčních částkách pozadu splatných posledního dne

každého měsíce; přísluší-li služební plat jen za část měsíce, vyplátí se za každý den jednou třicetinou měsíční částky.

(2) Pojistné podle zákona č. 221/1925 Sb. z. a n. se vyměří ze služebního platu, přídávků na děti a doplňovacího přídávku ženatých (§§ 93 a 94). Měsíční částka příspěvku připadající na poštovního pomocníka se zaokrouhlí, pokud není vyjádřena v korunách bez haléřů, na nejbližší nižší částku v korunách, přesahuje-li tuto částku nejvýše o 50 haléřů, jinak na nejbližší vyšší částku v korunách. Poštovní správa hradí stejnou částku pojištění.

(3) Úhrn ročních částek příspěvků, které se podle platných předpisů vybírají srážkou ze služebního platu, pokud není vyjádřen v korunách bez haléřů nebo není dělitelný dvanácti, budiž zaokrouhlen na nejbližší nižší částku v korunách dělitelnou dvanácti.

(4) Není-li roční částka daně z příjmu připadající na služební příjem vyjádřena v korunách bez haléřů nebo není-li dělitelná dvanácti, sníží se na nejbližší nižší částku v korunách dělitelnou dvanácti.

(5) Poštovní pomocníci jsou osvobozeni od povinnosti platit taxi a poplatky z propůjčení služebního místa a kolkové poplatky z kvitancí na předem stanovené stálé služební příjmy.

(6) Poštovní pomocníci jsou povinni platit ze svého daň z příjmu připadající na jejich služební příjmy.

§ 59.

S r á ž k y.

Z měsíčních částek služebních příjmů se srazí kromě veřejných dávek, které se vybírají srážkou, dále nároků, pro které bylo vymoženo soudní opatření zajišťovací neb exekuce nebo pro které bylo učiněno pravoplatné opatření jakýmkoli právním jednáním:

1. náhrady ze služebního poměru (§ 51, odst. 2),
2. na poštovního pomocníka připadající částky příspěvku na invalidní a starobní pojištění (§ 73),
3. pojistné (§ 58, odst. 2),
4. peněžité pokuty (§ 72, odst. 2, č. 2),
5. přeplatky na služebních příjmech.

§ 60.

N a t u r á l n í p ř í j m y.

(1) Vláda určí, zda, v jaké míře a za jakých předpokladů mohou býti poskytnuty poštovním pomocníkům naturální příjmy. Za takovéto příjmy jest poštovní pomocník povinen přiměřenou náhradou.

(2) Pokud se tak nestane, zůstávají v platnosti dosavadní předpisy.

§ 61.

N á h r a d a s l u ž e b n í c h v ý l o h.

(1) Vláda upraví nárok poštovních pomocníků na náhradu služebních výloh, zejména při služebním použití v jiném místě než v místě jejich služebního působení, jakož i veškeré otázky s tím související.

(2) Pokud se tak nestane, zůstávají v platnosti dosavadní předpisy.

§ 62.

S l u ž e b n í p ř í d a v k y.

Vláda určí, zda, za jakých podmínek a v jaké míře mohou býti přiznány poštovním pomocníkům vzhledem k zvláštní povaze služby služební nebo jiné přídávky.

§ 63.

V o j e n s k á s l u ž b a.

(1) Po dobu cvičení ve zbrani se poštovnímu pomocníkovi zachovává služební místo, nastoupí-li opět civilní službu neprodleně po skončení cvičení ve zbrani.

(2) Služební plat mu po dobu tohoto cvičení nepřisluší.

§ 64.

S l u ž e b n í p ř e k á ŝ k y.

(1) Nastala-li u poštovního pomocníka překážka nemocí, úrazem nebo policejními zdravotními předpisy odůvodněná a řádně prokázaná, vyplácí se služební plat po dobu jejího trvání, nejdéle však po dobu jednoho roku.

(2) Doba jednoho roku se počítá podle zásad platných pro nemocenské pojištění. Onemocněl-li poštovní pomocník, jemuž byl poskytován služební plat podle předchozího odstavce, nejpozději do osmi týdnů poté, kdy uzdraviv se nastoupil službu, poznovu touže nemocí, jest toto onemocnění, pokud jest spojeno s neschopností k práci, považováno za pokračování onemocnění dřívějšího.

§ 65.

Nepřítomnost ve službě pro těhotenství nebo mateřství.

(1) Nepřítomnost ve službě pro těhotenství nebo mateřství platí za odůvodněnou, a to až do tří měsíců obmykajících den porodu. Důvod takové nepřítomnosti musí poštovní pomocnice bez vyzvání neprodleně oznámiti ředitelství pošt a telegrafů; jest povinna, aby se na úřední vyzvání podrobila prohlídce úředním lékařem.

(2) Za dny nepřítomnosti ve službě pro těhotenství nebo mateřství, pokud tato nepřítomnost nepřesahuje tři měsíců, přísluší poštovní pomocnici jen 80% denního platu a případně příspěvku povoleného podle § 56, odst. 7. Pro dobu přesahující tři měsíce může býti povolena jen bezplatná dovolená.

§ 66.

Nemocenské pojištění.

Poštovní pomocníci podléhají pro případ nemoci pojištění podle zákona č. 221/1925 Sb. z. a n., pokud nevykonávají poštovní službu pouze jako vedlejší zaměstnání nebo příležitostně.

§ 67.

Přeložení.

(1) Poštovní pomocník může ke své žádosti nebo jestliže toho služba vyžaduje, býti přeložen k jinému poštovnímu úřadu.

(2) Při přeložení do jiného služebního působiště budiž, pokud to služba připouští, vzat ohled na osobní poměry pomocníků.

Ukončení služebního poměru.

§ 68.

Služební poměr poštovních pomocníků končí:

1. ztrátou československého státního občanství,
2. výpovědí (§ 69),
3. uplynutím doby, na kterou byl sjednán,
4. nastoupením vojenské presenční služby,
5. zrušením pro neschopnost ke službě nebo jiné služební překážky (§ 64) nebo zrušením z důvodů, že poštovní pomocník nenastoupil včas poštovní službu po návratu z vojenského cvičení (§ 63, odst. 1),

6. přestupem do jiného státního služebního poměru,

7. propuštěním (§ 71),

8. úmrtím.

§ 69.

(1) Zaměstnavatel i poštovní pomocník může služební poměr kdykoli vypovědět, aniž uvede důvody.

(2) Nebylo-li jinak smluveno, činí výpovědní lhůta pro zaměstnavatele u poštovních pomocníků, kteří nejsou ještě jeden rok ve službě, čtrnáct dní, jinak jeden měsíc.

(3) Pro poštovní pomocníky činí výpovědní lhůta čtrnáct dnů.

§ 70.

Trvá-li služební překážka uvedená v § 64 jeden rok, budiž služební poměr bez újmy případných nároků vyplývajících z invalidního a starobního pojištění (§ 73) bez dalšího zrušen.

§ 71.

(1) Poštovní pomocník, který byl uznán vinným zločinem nebo trestným činem spáchaným ze ziskuchtivosti nebo proti veřejné mravnosti nebo který byl pro jiný trestný čin odsouzen k trestu na svobodě alespoň šestiměsíčnímu, jest dnem, kterým rozsudek nabyl moci práva, propuštěn.

(2) Kromě toho může býti poštovní pomocník propuštěn bez předchozí výpovědi, provinil-li se hrubým porušením svých služebních povinností nebo činem, pro který se stane nehodným důvěry nebo pro nějž jeho ponechání ve službě se nesrovnává se zájmy služebními nebo s vážností úřadu. Před trestním opatřením buď poštovnímu pomocníku dána příležitost, aby se ospravedlnil z nesprávnosti jemu za vinu kladené.

(3) Poštovní pomocník takto postižený jest oprávněn ve lhůtě 15 dnů počínající dnem následujícím po propuštění dovolati se písemně rozhodnutí ministerstva pošt a telegrafů. Odvolání nemá odkladného účinku. Nebude-li propuštění uznáno správným, bude-li však rozvázáni služebního poměru schváleno, vyplatí se poštovnímu pomocníku služební plat příslušející za dobu výpovědní lhůty.

(4) Propuštění má za následek ztrátu služebního místa.

§ 72.

Pořádkové tresty.

(1) Poštovním pomocníkům, kteří svým jednáním ve službě nebo svým chováním osobním ve službě nebo mimo ni poruší povinnosti vyplývající ze služebního poměru, aniž jest porušení to takové, že by bylo třeba užiti ustanovení § 71, budou uloženy pořádkové tresty.

(2) Pořádkové tresty jsou:

1. výstraha,
2. peněžitá pokuta, která však nesmí v jednotlivém případě převyšovati třicátý díl měsíční částky denního platu.

(3) Pořádkové tresty ukládá bezprostřední představený nebo přednosta služebního nebo nadřízeného úřadu. Před trestním opatřením budiž poštovnímu pomocníkovi dána příležitost, aby se ospravedlnil z nesprávnosti jemu za vinu kladené.

(4) Proti uloženému pořádkovému trestu může si postižený, nebyl-li pořádkový trest uložen nadřízeným úřadem, stěžovati do 8 dnů u svého služebního úřadu k nadřízenému úřadu, jehož rozhodnutí jest konečným.

§ 73.

Invalidní a starobní pojištění.

(1) Pojištění poštovních pomocníků pro případ invalidity a stáří provádí podle svých stanov „Provisní fond poštovního a telegrafního ústavu“.

(2) Provisní základna plně zaměstnaného poštovního pomocníka nesmí přesahovati částku 5880 Kč ročně. Provisní základny neplně zaměstnaných poštovních pomocníků buďtež odstupňovány úměrně podle výše denního platu plně a neplně zaměstnaných poštovních pomocníků.

(3) Bližší předpisy vydá ministerstvo pošt a telegrafů v dohodě s ministerstvem financí.

§ 74.

Právo stížnosti.

Poštovní pomocník, který se pokládá za postižena opatřením na základě tohoto nařízení vydaným, může se, pokud není jinak stanoveno nebo se z tohoto nařízení jinak nepodává, písemnou stížností služební cestou podanou dovolati vyššího rozhodnutí ve lhůtě 15 dnů, počínající následujícím dnem po vyrozumění. V poslední stolici rozhoduje, pokud se jinak

nestanoví, ministerstvo pošt a telegrafů. Stížnost nemá odkladného účinku.

§ 75.

Oprava nesprávné výměry nebo výplaty služebních příjmů.

Ustanovení § 40 platí obdobně.

§ 76.

Exekuce na služební a zaopatřovací platy.

Administrativní srážky.

Ustanovení § 41 platí obdobně.

§ 77.

Ustanovení poštovního pomocníka úředníkem.

Poštovní pomocník nemá nároku na ustanovení na volné systemisované služební místo poštovních dopravních úředníků. Uchází-li se však o takové místo, budiž k němu, pokud vyhovuje stanoveným podmínkám, vzat zřetel při obsazování zmíněných míst před ostatními uchazeči bez újmy práv těchto uchazečů zaručených jim zákonem nebo vládním nařízením. Na poštovní pomocníky sluší bráti zřetel vedle poštovních expedientů (§ 42), a to na plně zaměstnané poštovní pomocníky před neplně zaměstnanými poštovními pomocníky.

Díl II.

Poštovní poslové.

§ 78.

(1) K opatrování zřízeneckých úkonů v dopravní službě poštovního a telegrafního ústavu se používá vedle sil zřízeneckých podle potřeby též

- a) plně zaměstnaných poštovních poslů,
- b) neplně zaměstnaných poštovních poslů.

Označení „poštovní poslové“ jest označením jak dosavadních „dočasných výpomocných poštovních zřízenců“, tak dosavadních „poštovních poslů“.

(2) Kde se v tomto nařízení užívá označení poštovní poslové, rozumí se tím jak plně zaměstnaní, tak i neplně zaměstnaní poštovní poslové.

(3) Plně zaměstnaní poštovní poslové se ustanovují:

1. jako síly náhradní k výkonu služby za zřízení ustanovené na systemisovaných zřízenecích služebních místech, kteří z nějakého důvodu, jako pro nemoc, výkon vojenské služby, dovolenou, suspensi, dočasně nekonají služby a jichž úbytek nelze, hledíc k množství a potřebě služebních úkonů a k časovému jich rozvrstvení, vyrovnati přechodným spojením zřízenecích služebních míst, prodloužením pracovní doby a případným povolením přesčasného pro zbývajících personál podle platných předpisů, a

2. jako síly určené ku krytí mimořádné nebo zvýšené služební potřeby, jež nastala tím, že provoz stoupl a způsobil větší potřebu služebních úkonů, jež nemůže býti zdolána u úřadu systemisovaným normálním počtem zřízenecích sil.

(4) Neplně zaměstnaní poštovní poslové se ustanovují podle potřeby u poštovních úřadů II. a III. třídy. Neplnou zaměstnaností se rozumí průměrná týdenní zaměstnanost menší než 48 hodin.

(5) Poštovní poslové mohou býti ustanoveni pouze v rámci rozpočtově zajištěného úvěru.

(6) Ustanovení tohoto nařízení o poštovních poslech platí, pokud se z něho jinak nepodává, pro všechny poštovní posly bez rozdílu pohlaví.

§ 79.

(1) Poštovním poslem může býti ustanoven pouze:

1. kdo má československé státní občanství,
2. kdo dovršil nejméně 18. rok věku,
3. kdo je ke službám, které má obstarávat, tělesně i duševně způsobilým, upotřebitelným a důvěryhodným,
4. kdo je znalý státního jazyka tak, že jest s to, aby samostatně a i ve věci správně službu konal a se stranami jednal,
5. kdo má alespoň vzdělání, poskytované obecnou školou.

(2) Ustanovení §§ 45 až 47 platí obdobně.

§ 80.

Ustanovení části druhé, dílu I., o služební smlouvě (§ 48), o služební smluvě (§ 49) a o služebních povinnostech (§ 51) platí obdobně.

§ 81.

(1) Poštovním poslům přísluší, pokud to služba připustí, v každém roce dovolená na zotavenou, pokud vykazují alespoň šesti-měsíční nepřetržitou služební dobu.

(2) Za těchto podmínek činí výměra dovolené 6 dní v roce, u poštovních poslů s delší dobou nepřetržitého zaměstnání v oboru poštovní správy než 15 roků 8 dní v roce.

(3) Po dobu dovolené náleží poštovním poslům příslušný služební plat.

§ 82.

(1) Služební plat poštovních poslů se skládá z denního platu a výchovného.

(2) Ustanovení § 53, odst. 2, platí obdobně.

§ 83.

(1) Denní plat poštovních poslů se stanoví podle skupiny míst A, B, C, D (§ 12 platového zákona).

(2) Denní plat plně zaměstnaných poštovních poslů činí měsíčně:

ve skupině míst A	630— Kč,
" " " B	643— Kč,
" " " C	605— Kč,
" " " D	568— Kč.

(3) Denní plat neplně zaměstnaných poštovních poslů se vyměřuje podle této stupnice:

Stupeň zaměstnanosti	Při počtu hodin průměrné týdenní zaměstnanosti		Ve skupině míst			
			A	B	C	D
	přes	do	Kč měsíčně			
1	—	10	150	142	133	125
2	10	15	210	199	187	175
3	15	20	270	255	240	226
4	20	25	330	312	294	276
5	25	30	390	369	347	326
6	30	35	450	426	400	376
7	35	40	510	482	454	426
8	40	45	570	539	507	476
9	45	48	630	596	561	526

(4) Ustanovení § 54, odst. 4, platí obdobně.

§ 84.

(1) Výchovné činí u plně zaměstnaných poštovních poslů při jednom nezaopatřeném dítěti 100— Kč, při více nezaopatřených dětech 175— Kč měsíčně.

(2) Výchovné u neplně zaměstnaných poštovních posílů se vyměřuje podle této stupnice:

Stupeň zaměstnanosti	Při počtu hodin průměrné týdenní zaměstnanosti		Při jednom nezaopatřeném dítěti	Při více nezaopatřených dětech
	přes	do	Kč měsíčně	
1	—	10	25	44
2	10	15	34	59
3	15	20	42	73
4	20	25	50	88
5	25	30	59	102
6	30	35	67	117
7	35	40	75	131
8	40	45	84	146
9	45	48	92	161

§ 85.

Ustanovení části druhé dílu I. o výchovném (§ 56), o počátku a zastavení služebního platu (§ 57), o výplatě služebního příjmu (platu) (§ 58), o srážkách (§ 59), o naturálních příjmech (§ 60), o náhradě služebních výloh (§ 61), o vojenské službě (§ 63), o služebních překážkách (§ 64), o nepřítomnosti ve službě pro těhotenství nebo mateřství (§ 65), o nemocenském pojištění (§ 66) a o přeložení (§ 67) platí obdobně.

§ 86.

(1) O ukončení služebního poměru platí obdobně ustanovení §§ 68, 69, odst. 1 a 3, a 70.

(2) Nebylo-li jinak smlouveno, činí výpovědní lhůta pro zaměstnavatele u poštovních posílů, kteří nejsou ještě tři roky ve službě, čtrnáct dní, jinak jeden měsíc.

(3) Ustanovení § 71 platí obdobně.

§ 87.

O pořádkových trestech platí obdobně ustanovení § 72.

§ 88.

(1) Pojištění poštovních posílů pro případ invalidity a stáří provádí „Fond pro invalidní a starobní pojištění poštovních zaměstnanců“.

(2) Provisní základna plně zaměstnaného poštovního posla nesmí přesahovati částku 5160.— Kč ročně. Provisní základny neplně zaměstnaných poštovních posílů budtež odstupňovány úměrně podle výše denního platu plně a neplně zaměstnaných poštovních posílů.

(3) Bližší předpisy vydá ministerstvo pošt a telegrafů v dohodě s ministerstvem financí.

§ 89.

Ustanovení části druhé dílu I. o právu stížnosti (§ 74), o opravě nesprávné výměry nebo výplaty služebních příjmů (§ 75) a o exekuci na služební a zaopatřovací platy a administrativních srážkách (§ 76) platí obdobně.

§ 90.

Poštovní posel nemá nároku na ustanovení na volné systemisované služební místo poštovních zřízenců (pomocných zřízenců). Ucházeli se však o takové místo, budiž k němu, pokud vyhovuje stanoveným podmínkám, vzat zřetel při obsazování zmíněných míst před ostatními uchazeči bez újmy práv těchto uchazečů zaručených jim zákonem nebo vládním nařízením. Na poštovní posly neplně zaměstnané budiž brán zřetel až po poštovních poslech plně zaměstnaných.

Č Á S T T Ř E T Í.

Přechodná, všeobecná a závěrečná ustanovení.

Převod do nových služebních a platových poměrů.

§ 91.

(1) Do nových platů podle části první tohoto nařízení se převedou poštovní expedienti, jejichž služební poměr se stává služebním poměrem ve smyslu příslušných ustanovení tohoto nařízení.

(2) Nové platy podle části druhé tohoto nařízení stanovené pro plně zaměstnané poštovní pomocníky obdrží volné úřednické síly výpomocné a nové platy stanovené pro plně zaměstnané poštovní posly dočasní výpomocní poštovní zřízenci, na které se nevztahuje vládní nařízení ze dne 7. července 1926, č. 114 Sb. z. a n. Na místo dosavadního služebního poměru nastupuje u volných úřednických sil výpomocných služební poměr plně zaměstnaných poštovních pomocníků a u dočasných

výpomocných poštovních zřízců služební poměr plně zaměstnaných poštovních posílů ve smyslu příslušných ustanovení tohoto nařízení.

(3) Dosavadní poštovní pomocníci a poštovní poslové se ustanoví neplně zaměstnanými poštovními pomocníky nebo neplně zaměstnanými poštovními posly ve smyslu příslušných ustanovení tohoto nařízení. Vstoupí tím v přímý služební poměr k poštovní správě a obdrží platy stanovené v části druhé tohoto nařízení pro neplně zaměstnané poštovní pomocníky a neplně zaměstnané poštovní posly na místě svých dosavadních služebních požitků, vyplácených jim jednak přednostou služebního úřadu z příspěvku na poštovního pomocníka nebo výměrku na poštovního posla, jednak poštovní správou.

§ 92.

(1) Pro stanovení nových platů dosavadních poštovních pomocníků a poštovních posílů jest rozhodným stupeň jejich průměrné týdenní zaměstnanosti (§§ 54 a 83).

(2) Kde při stanovení dosavadních služebních požitků neplně zaměstnaných poštovních pomocníků a neplně zaměstnaných poštovních posílů nebyl tento stupeň zaměstnanosti zjištěn, budiž stanoven dodatečně.

§ 93.

(1) Poštovním expedientům, poštovním pomocníkům a poštovním poslům přísluší na třetí až šesté nezaopatřené dítě přídavek po 900 Kč ročně.

(2) Tento přídavek náleží za podmínek stanovených pro přiznání výchovného v §§ 18 a 56 (85) na děti narozené do dne účinnosti tohoto nařízení.

§ 94.

(1) Poštovní expedienti, poštovní pomocníci a poštovní poslové, kteří měli v den před účinností tohoto nařízení nárok na jednotný drahotní přídavek podle II. nebo vyšší rodinné třídy nebo kterým by tento nárok příslušel v den před účinností tohoto nařízení, kdyby nebylo ustanovení § 6, II a § 7 zákona ze dne 20. prosince 1922, č. 294 Sb. z. a n., obdrží při převodu do nových platů doplňovací přídavek ročních 1200 Kč.

(2) Doplňovací přídavek odpadne, ovdoví-li poštovní expedient, poštovní pomocník nebo

poštovní posel nebo nastanou-li u manželky (družky) okolnosti, které podle §§ 18 a 56, odst. 1 a 3, (85) vylučují nárok na výchovné, nebo je-li manželka (družka) ustanovena ve veřejné nebo této na roveň postavené službě nebo má-li z takovéto služby výslužné.

(3) Bylo-li manželství soudně rozvedeno, přísluší poštovnímu expedientu, poštovnímu pomocníku nebo poštovnímu poslu doplňovací přídavek jen, je-li povinen pečovati o výživu rozvedené manželky. Přispívá-li však na výživu manželky částkou nižší než činí doplňovací přídavek, obdrží pouze částku, kterou skutečně přispívá; totéž platí, nebylo-li manželství sice soudně rozvedeno, nežije-li však poštovní expedient, poštovní pomocník nebo poštovní posel s manželkou ve společné domácnosti.

(4) Ovdovělý poštovní expedient, poštovní pomocník nebo poštovní posel podrží doplňovací přídavek, dokud udržuje domácnost pro své děti a dokud je zde aspoň jedno nezaopatřené dítě mladší dvanácti roků.

§ 95.

V případech §§ 93 a 94 je oprávněný povinen každou okolnost, která má vliv na trvání nároku nebo na výši přídávku, včas ohlásiti. Opomenutí je trestno podle všeobecných trestních a disciplinárních předpisů bez újmy následků podle §§ 40 a 75 (89).

§ 96.

Předpisy pro výplatu služebního platu platí stejně pro výplatu přídávků na děti a doplňovacího přídávku.

§ 97.

(1) Služební příjmy v části první a druhé tohoto nařízení nově stanovené nastupují na místo všech dosavadních stálých služebních požitků poskytovaných poštovní správou nebo přednostou služebního úřadu z příspěvku na poštovního pomocníka nebo výměrku na poštovního posla (úřadovné, telegrafní přídavek, denní plat, odměna z příspěvku přednosty služebního úřadu na poštovního pomocníka, mzda z výměrku přednosty služebního úřadu na poštovního posla, jednotný drahotní přídavek, přídavek na děti, odměny podle předpisů vydaných v důsledku zákona ze dne 22. prosince 1924, č. 289 Sb. z. a n.) a případných jiných přídávků povolených zaměstnancům uvedeným v § 91.

(2) Přídavky, které se poskytují za výkony mimo okruh vlastní pravidelné služby, a zvláštní drahotní přídavky povolené vládou na Slovensku a v Podkarpatské Rusi se nepokládají za požitky (přídavky) podle předchozího odstavce. Které přídavky sluší pokládati za přídavky poskytované za výkony mimo okruh vlastní pravidelné služby, určí ministerstvo pošt a telegrafů v dohodě s ministerstvy vnitřní a financí.

(3) Pokud by služební plat příslušející poštovním expedientům, poštovním pomocníkům a poštovním poslům podle tohoto nařízení spolu s přídavky na děti, případně s doplňovacími přídavky (§§ 93 a 94) a s přídavky, které se podle tohoto nařízení ponechávají, byl menší nežli úhrn dosavadních služebních požitků uvedených v odstavci 1 v den účinnosti tohoto nařízení, obdrží poštovní expedient, poštovní pomocník nebo poštovní posel vyrovnávací přídavek ve výši rozdílu mezi obojími požitky. U neplně zaměstnaných poštovních pomocníků a neplně zaměstnaných poštovních poslů se počítá při stanovení úhrnu dosavadních služebních požitků odměna poštovního pomocníka z příspěvku přednosty služebního úřadu na poštovního pomocníka 90ti% tohoto příspěvku a mzda poštovního posla z výměrku přednosty služebního úřadu na poštovního posla 90ti% tohoto výměrku.

(4) Zvýší-li se služební plat poštovních expedientů při změně zařazení poštovního úřadu, zavedení telegrafní (telefonní) služby nebo při přeložení k jinému poštovnímu úřadu, nebo zvýší-li se služební plat neplně zaměstnaných poštovních pomocníků a neplně zaměstnaných poštovních poslů při změně dosavadního stupně zaměstnanosti, sníží se vyrovnávací přídavek o rozdíl mezi novým a dosavadním služebním platem. Sníží-li se naproti tomu z uvedeného důvodu služební plat poštovních expedientů, neplně zaměstnaných poštovních pomocníků a neplně zaměstnaných poštovních poslů, zůstává vyrovnávací přídavek posléze pobíraný nezměněn.

(5) Vyrovnávací přídavek se zaokrouhlí, není-li vyjádřen v korunách bez haléřů nebo není-li dělitelný dvanácti, na nejbližší vyšší částku v korunách dělitelnou dvanácti.

§ 98.

Příslušnost.

(1) Není-li podle tohoto nařízení nebo podle všeobecných správních předpisů vyhrazena

příslušnost ministerstvu pošt a telegrafů, náleží, pokud se z tohoto nařízení jinak nepodává, učiniti opatření ředitelství pošt a telegrafů.

(2) V otázkách, kde jest to zvláště předepsáno, jest si vyžádati předchozího souhlasu příslušného finančního úřadu.

§ 99.

Lhůty.

Ustanovení § 40 o lhůtách platí obdobně i pro jiné lhůty stanovené v tomto nařízení.

Závěrečná ustanovení.

§ 100.

(1) Dnem účinnosti tohoto nařízení pozbývají platnosti všechna v jiných předpisech obsažená ustanovení o předmětech, které jsou upraveny v tomto nařízení.

(2) Zejména pozbývají účinnosti:

ustanovení nařízení bývalého ministerstva obchodu ze dne 27. června 1900, č. 33.543, a ze dne 12. října 1908, č. 30.641/P, s výjimkou předpisů o úředním paušálu (§ 23, odst. 4),

ustanovení nařízení bývalého ministerstva obchodu ze dne 18. ledna 1909, č. 9 ř. z., o poštovních pomocnících,

ustanovení nařízení bývalého ministerstva obchodu ze dne 21. června 1910, č. 119 ř. z., o výměrkových zřízených silách (poštovních poslech),

výnos bývalého ministerstva obchodu ze dne 18. října 1917, č. 35.075/P, o volných úřednických silách výpomocných,

vládní nařízení ze dne 28. března 1923, č. 63 Sb. z. a n.

§ 101.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1926, vyjímajíc ustanovení o služebních překážkách a o nemocenském pojištění neplně zaměstnaných poštovních pomocníků (§§ 64 a 66) a plně i neplně zaměstnaných poštovních poslů (§ 85), kterážto ustanovení nabývají účinnosti od prvního dne měsíce následujícího po vyhlášení tohoto nařízení.

(2) Ustanovení tohoto nařízení neplatí pro poštovní expedienty, volné úřednické síly výpomocné, poštovní pomocníky, dočasné výpo-

mocné poštovní zřízení a poštovní posly, kteří v den jeho vyhlášení nejsou již v činné službě, vyjímajíce ony z těchto zaměstnanců, kteří po účinnosti tohoto nařízení odešli do výslužby (provisé). Na zaměstnance však, kteří byli přeloženi do trvalé výslužby (provisé) podle § 16 zákona ze dne 22. prosince 1924, č. 286 Sb. z. a n., se ustanovení tohoto nařízení nevztahují, jestliže byli nejdéle do vyhlášení platového zákona písemně vyrozuměni podle obdoby ustanovení 3. odstavce § 13 zákona č. 286/1924 Sb. z. a n. Služební a platové poměry i těchto zaměstnanců se řídí předpisy platnými do dne účinnosti tohoto nařízení.

(3) Nařízení toto provede ministr pošt a telegrafů v dohodě se zúčastněnými ministry.

Švehla v. r.

Černý v. r.

Dr. Spina v. r.

Dr. Engliš v. r.

Dr. Srdínko v. r.

Dr. Hodža v. r.

Udržal v. r.

Dr. Mayr-Harting v. r.

Šrámek v. r.

Dr. Peroutka v. r.

Dr. Tiso v. r.

Najman v. r.

Dr. Nosek v. r.

Dr. Gažík v. r.